

Той тѣри рака на главата мѸ, и го благослови, и когато говореше, гладдаше на Негото, и сѣлашѣ мѸ тѣаха по лицето, сѣлашѣ, които праздниците изливатѣ сѣ оупоканіе за блаженството на дрѸгите.

Дѣцата стоаха отѣ двѣте страни на Ипекидѣ; сѣрдцето негово кѣше като и тѣхните. Той кѣше станалѣ, като единѣ отѣ тѣхѣ, за да влѣзе въ Царството Негово.

§. 4.

Ипекидѣ распалиѣ отѣ свѣтыната на таа нова Вѣра, колато той щеше да пріемне, омаанѣ отѣ повѣстите на браца Вгиптанина, и одолженѣ сѣ клѣтва подѣ заповѣдь та на свѣщенниците Иси-динѣ, видѣше предѣ себе си опасность та, колато оугрожаваше сѣшѣ животѣ неговѣ. Но обрѣчаніето мѸ кѣше непрѣмѣнно; зацѣто сѣчките мысѣлѣ, които ги имаше той отѣ младѣте си години за свѣтыната и добродѣтелството, сѣга ги видѣ о-сѣществѣнны и на лѣвѣ въ таа Вѣра, колато щеше да даде ново лице на Овѣта. И тако той отиде да сѣ срѣшне со сѣстра си, да сѣ отдѣли отѣ нѣѣ, и да си земе Крѣста, да иде слѣдѣ Оловото, сирѣчь, слѣдѣ Хрѣста. Той нищо не изѣби на сѣстра си за мысѣла и обрѣчаніето своѣ; но говорѣніето междѸ тѣхѣ кѣше ѣко важно, пѣлно сѣ любовѣ и жалость, тако, цѣо раздѣленіето тѣхѣно приличаше, като послѣдно цѣлованіе. Остра мѸ